

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені О. О. Богомольця**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ**

**ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ
студентської науково-практичної конференції**

*Інноваційні підходи у наукових дослідженнях у сфері
громадського здоров'я та профілактичної медицини:
досягнення та перспективи*

Київ – 2025

2. Методичні вказівки МВ 9.9.5-143-2007. Визначення чутливості мікроорганізмів до антибактеріальних препаратів. Київ: МОЗ України (2007).

ПОСТБІОТИКИ ЯК СУЧАСНІ ЗАСОБИ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ МІКРОБІОЦЕНОЗУ ШКІРИ

Тетяна БОГДАНОВА, Віталій БОБИР
*Здобувач вищої освіти III курсу медичного факультету № 2
Науковий керівник: д. мед. н., професор*

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Порушення мікробіоценозу шкіри асоціюють з широким спектром захворювань, його вивчення є дуже важливою діагностичною і терапевтичною метою. Ще 20 років тому мікробіом людини асоціювався в основному з мікробіомом кишківника і лише відносно нещодавно розпочалось масове дослідження мікробіому шкіри. За станом мікробіоценозу як здорової, так і патологічно зміненої шкіри можна оцінити здоров'я макроорганізму, оскільки при шкірній патології спостерігається якісна та кількісна зміна мікробних асоціацій [1]. Мікробіом шкіри може бути різноманітним, більш того, він може бути динамічним, головне, щоб у ньому дотримувалась «принцип гармонії». Ось саме цю «мікробну гармонію» можна підтримувати використовуючи препарати на основі мікроорганізмів – представників нормальної мікрофлори [2, 3].

Сьогодні профілактика та корекція дисбіозів базується на принципах мікробної екології – використовують препарати, які мають стимулюючу або оновлюючу здатність щодо, наприклад, нормальної мікрофлори кишечника чи шкіри, це і пробіотики, пребіотики, синбіотики, продукти функціонального харчування, нутрицевтики, ентеросорбенти тощо. Серед них найчастіше використовують пробіотики. Використання живих бактерій для корекції мікробіому має кілька потенційних переваг [4]. Однак, на наш

погляд саме в дерматологічній практиці перспективними є препарати, які сьогодні називають постбіотиками.

Постбіотики (метабіотики) – розчинні фактори, які виділяються живими бактеріями, або є результатом бактеріального лізису (ферменти, пептиди, тейхоєві кислоти, мурупептиди, отримані з пептидогліканів, полісахариди, білки клітинної поверхні та органічні кислоти тощо). Постбіотики мають антибактеріальні, протівірусні, антиоксидантні, протипухлинні та протизапальні властивості. Найчастіше постбіотики виробляють з *Lactobacillus*, *Bifidobacterium*, *Streptococcus*, *Eubacterium*, *Faecalibacterium* та *Saccharomyces*. Крім того, вони містяться у такі продуктах, як йогурт, квашена капуста, мариновані овочі та чайний гриб (комбуча). На сьогодні доведено, що постбіотики, які входять до складу препаратів для догляду за шкірою, здатні регулювати її мікробне різноманіття, вибірково націлюючись на патогенні бактерії [5].

Постбіотики мають низку переваг над пробіотиками. В першу чергу вони є стабільними у широкому діапазоні температур і рН та відповідно мають більш тривалий термін зберігання, що дозволяє їх широко використовувати зокрема в дерматології.

Отже, згідно із сучасними даними, мікробіом шкіри є важливою частиною фізіології людини і робить вагомий внесок у підтримання її здоров'я, а постбіотики – є перспективними інноваційні препаратами з вираженими позитивними ефектами, які використовуються для корекції та профілактики дисбіозу шкіри.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Д.С. Янковський, В.П. Ширококов, Г.С. Димент Мікробіом у фізіології людини // Інфекційні хвороби. - 2018. - № 3. - С. 5-17.
2. Microbiome definition re-visited: old concepts and new challenges - PMC URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7329523>
3. Skin microbiome modulation induced by probiotic solutions - PMC URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6591853>

4. Controlling skin microbiome as a new bacteriotherapy for inflammatory skin diseases - PMC URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9434865>

5. Advances in Microbiome-Derived Solutions and Methodologies Are Founding a New Era in Skin Health and Care URL: <https://www.mdpi.com/2076-0817/11/2/121>

РОЛЬ ВІРУСІВ ГЕПАТИТУ В І С В РОЗВИТКУ РАКУ ПЕЧІНКИ

Леся ГРИЦАК, Володимир ШИРОБОКОВ

*Здобувач вищої освіти III курсу медичного факультету № 1
Науковий керівник: д. мед. н., академік НАН України, професор*

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Актуальність. Згідно із даними ВООЗ, рак печінки (гепатоцелюлярна карцинома) посідає 8-е місце серед найбільш поширених злоякісних пухлин і 3-тє місце — серед причин онкологічної смертності. Близько 80% випадків захворюваності на рак печінки спричинені цирозом найчастіше вірусної етіології, а саме вірусами гепатиту В (HBV) і С (HCV). Все частіше діагностують гепатоцелюлярну карциному і в Україні. Тому вивчення ролі вірусів гепатиту В і С в етіології раку печінки набуло сьогодні особливої актуальності.

Мета дослідження: з'ясувати молекулярні закономірності і мікробіологічні особливості ролі вірусів гепатиту В і С у розвитку первинного раку печінки.

Матеріали і методи. У ході вивчення літератури було з'ясовано, що при гепатитах В і С спостерігається широкий спектр клінічних проявів - від гострої інфекції до персистенції вірусів з послідовним розвитком хронічного гепатиту, цирозу і ,як наслідок, гепатоцелюлярної карциноми.

Механізми молекулярної активності вірусу гепатиту В обумовлені поверхневими антигенами HBsAg та нуклеокапсидними вірусними білками - антигенами С і Е. Зокрема, у 70-90% хворих на гепатит В виявляють